

آموزش و پرورش از برزخ‌رهایی می‌یابد؟

بعد از عدم رأی اعتماد مجلس به حسین باغلی وزیر پیشنهادی آموزش و پرورش در سوم شهریورماه، رئیس‌جمهور علی‌رضا کاظمی معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش را به سمت سرپرست این وزارتخانه منصوب کرد. رئیس‌جمهور در ۱۷ آبان مسعود فیاضی را برای دومین بار به عنوان وزیر پیشنهادی معرفی کرد و در روز ۲۵ آبان به‌رغم دفاع از ایشان در مجلس، نمایندگان به فیاضی رأی اعتماد ندادند و پس از آن در ۲۶ آبان یوسف نوری از طرف رئیس‌جمهوری به مجلس به عنوان سومین وزیر پیشنهادی معرفی شد.

به گزارش سایت خبری پرسون، حسین معافی مدرس دانشگاه فرهنگیان اراک نوشت: یکی از دلایل مخالفت مجلس با دو وزیر پیشنهادی قبل این بود که افراد معرفی شده از خانواده آموزش و پرورش نیستند و تجربه مدیریتی کافی ندارند. یوسف نوری سابقه معاونت وزیر، مدیر کلی و تدریس در مقاطع مختلف در آموزش و پرورش و دانشگاه را دارد و می‌توان گفت که از بدنه آموزش و پرورش است و با مشکلات و چالش‌های این حوزه آشنایی لازم را دارد.

این روزها، جامعه پانزده میلیونی دانش‌آموزان و نیز جامعه معلمان، در برزخند. آنان در انتظارند تا ببینند که دولت، چطور و چگونه می‌خواهد مشکلات آموزش و پرورش را حل کند؟ آیا دولت سیزدهم با انتخاب یک وزیر شجاع و تحول‌گرا می‌تواند دغدغه‌های این قشر عظیم جامعه را کاهش دهد؟ آیا دولت به شعارهای انتخاباتی خود که بهبود آموزش کشور و اجرای رتبه‌بندی فرهنگیان بود، جامه عمل می‌پوشاند؟ آیا اراده قوی در دولت و مجلس برای حل معضلات آموزش و پرورش وجود دارد؟ و آیا این تعامل برای انتخاب وزیری شایسته محقق می‌شود؟

بازگشایی حضوری کلیه مدارس در آذرماه، پاسکاری و به تعویق افتادن بررسی لایحه رتبه‌بندی معلمان در مجلس، کسری بودجه و کمبود نیروی انسانی، عدم دسترسی برخی دانش‌آموزان به کتاب‌های درسی بعد از گذشت دو ماه از سال تحصیلی، نامناسب بودن محتوی دروس برای آموزش‌های مجازی، عدم آموزش معلمان در تدریس‌های غیرحضوری، آشنا نبودن خانواده‌ها با وظایف خود در دوران کرونا و آموزش‌های مجازی، مشکلات مربوط به صندوق ذخیره فرهنگیان، عدم پرداخت حق‌التدریس معلمان شاغل، کاهش انگیزه معلمان، به کارگیری معلمان غیر تخصصی در پایه‌ها و رشته‌هایی که ارتباطی با رشته تحصیلی و تجربه آنها ندارد، فضای آموزشی فرسوده در مناطق محروم و روستایی، عدم رضایت از بیمه تکمیلی فرهنگیان، عدم اختصاص سرانه لازم به مدارس برای آموزش و رعایت موارد بهداشتی و ناتوانی آنها برای پرداخت هزینه‌های آب، برق و گاز، تنها بخشی از مشکلات آموزش و پرورش است.

به‌رغم این مشکلات فراوان، باید منتظر ماند و دید که چه بر آموزش و پرورش کشور می‌آید و سکان‌دار بزرگترین و مهمترین وزارتخانه دولت، می‌تواند راه نجاتی برای آموزش کشور پیدا کند و کشتی طوفان زده را به ساحل آرامش هدایت نماید؟ اکنون که بعد از سال‌ها لایحه رتبه‌بندی معلمان قرار است در مجلس به تصویب برسد، بی‌شک وزیر قوی، توانمند و شجاع با تعامل بین دولت و مجلس و فرماندهی و رهبری خود می‌تواند به تصویب و اجرای کامل این لایحه کمک کند و با ارائه پیشنهادات و نظرات کارشناسی در بهتر اجرا شدن این لایحه، بسیاری از چالش‌ها در آموزش و پرورش را برای همیشه پایان دهد.

خواسته فرهنگیان این است که در این شرایط نابسامان آموزش و پرورش، انتخاب وزیری خلاق و با تجربه، توانمند و شجاع، متعهد و تحول‌گرا و از بدنه آموزش و پرورش، که هم مورد تأیید رئیس‌جمهور باشد و هم قابل اعتماد برای مجلس، سکان وزارتخانه بزرگ و مهم دولت را به دست گیرد تا آموزش و پرورش کشور در مسیری صحیح و با مدیرانی جوان، دلسوز و جهادی به سوی هدف‌های پیش‌بینی شده در سند تحول بنیادین آموزش و پرورش حرکت کند و به پیشرفت ایران اسلامی و آنچه شایسته مردم است کمک نماید.

توجه: مطلب مندرج صرفاً دیدگاه نویسنده است و رسانه پرسون در قبال آن هیچ موضعی ندارد.

منبع: آرمان ملی